

pokladu, že doručení kárného nálezu se stalo k rukám zřízeného plnomocníka (1. odst. § 44 kár. statutu) a tudíž s právní účinností pro obviněného (2. odst. § 44 cit. statutu). Ostatně opověď odvolání, jak již uvedeno, stala se včas.

Provedení odvolání nebylo však podáno. Chce-li obviněný oním »podotknutím« snad naznačiti, že mu bylo znemožněno podati provedení odvolání ve 14denní zákonné a neprodlužitelné lhůtě (§ 48 kár. statutu), stačí poukázat k tomu, že obviněný nijakým způsobem neosvědčil ani, že byl po celou téměř 14denní lhůtu nepřítomen, ani, že mu ve zbývající části lhůty nebylo lze odvolání provésti. Ostatně neprovedení odvolání nemůže býti obviněnému na újmu. Neboť, i když podle 1. odstavce § 50 kár. statutu o odvolání, které podá obviněný z nálezu, jímž byl odsouzen jen k peněžitě pokutě, rozhodne nejvyšší soud bez ústního přelíčení, takže obviněnému není dána možnost, aby provedl odvolání ústně, přece je nejvyšší soud se zřetelem na ustanovení 2. odst. § 48 kár. statutu, — podle něhož jest odvolání, i když jeho doličení ve 14denní neprodlužitelné lhůtě nedojde, předložiti nejvyššímu soudu k rozhodnutí, — povinen rozhodnouti ve věci podle spisů (1. odst. § 50 kár. statutu) a podrobiti proto nálezu přezkumu i po stránce skutkové i právní. Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací podjal se úkolu toho, neshledal však důvodu, by se odchýlil od skutkových zjištění nálezu, a neshledal ani, že právní posouzení věci kárnou radou neodpovídá zákonu.

Čís. 189 dis.

V kárném řízení nelze rozhodnouti ani o tom, zda je důvod ke kárnému stíhání advokáta, pokud se pro týž čin koná vyšetřování trestní.

(Rozh. ze dne 23. února 1934, Ds II 17/33.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl stížnostem Josefa F-a a Františka V-a do usnesení kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 30. září 1932, že není důvodu ke kárnému stíhání Dr. J. L-a, zrušil napadené usnesení a věc vrátil kárné radě, by, doplníc zjištění, znovu rozhodla o tom, zda je důvod ke kárnému stíhání onoho advokáta.

O d ů v o d n ě n í:

Podle § 16 kár. statutu, má-li kárná rada za to, že kárný čin advokátovi za vinu dávaný je trestný podle všeobecného trestního zákona, má učiniti trestní oznámení u příslušného trestního soudu. Pokud je u trestního soudu zahájeno vyšetřování, nesmí pro týž čin býti proti advokátu zavedeno kárné řízení. Z toho plyne, že nelze v kárném řízení rozhodnout ani o tom, zda je důvod ke kárnému stíhání advokáta, pokud se pro týž čin koná vyšetřování trestní. Vždyť důvodem uvedeného

ustanovení kárného statutu je zejména také, by nedošlo v kárném řízení k rozhodnutí, které by se nesrovnávalo s výsledkem řízení trestního, a právě proto nelze před skončením trestního řízení ani zahájit kárné řízení pro týž čin.

Ze spisů, předložených nejvyššímu soudu plyne, že byla proti Dr. L-ovi podána dvě trestní oznámení, a to pro zločin podvodu a vydírání. V oznámení stěžovatelů Františka V-a a Rudolfa F-a na kárnou radu je obsaženo také obvinění, že Dr. L. navedl manžely K-ovy k podvodnému jednání, jež je předmětem trestního řízení. Jaroslav S. zaslal s oznámením kárné radě i opis trestního oznámení, které učinil na Dr. L-a pro udánlivé obvinění ze zločinu vydírání vynucováním odevzdání družstevního podniku osobám, které určí klientka Dr. L-a (záložna) pod pohrůzkou vymáhání jejich pohledávky od stěžovatele a jiných ještě osob. Konečně František S. zaslal za účelem zahájení kárného řízení kárné radě opis svého trestního oznámení na Dr. L-a pro udánlivý zločin podvodu pro klamné tvrzení v návrhu na prozatímní opatření. Ježto nebylo zjištěno, zda proti Dr. L-ovi bylo vůbec zahájeno trestní vyšetřování v naznačených směrech, po případě, s jakým výsledkem bylo skončeno, nelze posoudit otázku, zda pro čin, pro který má být proti Dr. L-ovi zahájeno kárné řízení, bylo zahájeno také vyšetřování trestní a zda ještě trvá, což by bylo překážkou pro jakékoliv rozhodování v řízení kárném. Proto je řízení neúplné. Neníť beze zjištění o zahájení a výsledku trestního vyšetřování podkladu pro rozhodnutí v kárném řízení, zejména o tom, zda není příčiny ke kárnému stihání. Proto bylo zrušiti usnesení, že není příčiny ke kárnému stihání Dr. L-a za účelem zjištění, nebylo-li pro týž čin, o kterém má být rozhodováno v řízení kárném, zahájeno vyšetřování trestní a s jakým výsledkem skončeno.

Čs. 190 dis.

Jestli advokát v dôvere vo svojho zamestnanca a zmocnenca ku prijímaniu súdnych zásielok uveril mu, že súdne rozhodnutie bolo mu doručené v deň, označený na ňom razítkom, a podal od onoho dňa rátajúc v zákonnej lehote opravný prostriedok, hoci ono súdne rozhodnutie bolo doručené vo skutočnosti o jeden deň drier, nelze mu po subjektívnej stránke klásť za vinu značnú liknavosť a opozdilosť v smysle § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874.

(Rozh. zo dňa 26. februára 1934, Ds III 82/33.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. D. B., advokátovi v K., následkom odvolaní, podaných F. M-om a Dr. D. B-om proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 16. septembra 1933 po preskúmaní spisov, predložených hore označeným disciplinárnym súdom, vyniesol rozsudok, ktorým odmietol odvolanie F. M-a proti roz-